

Sygn. akt V Cz 992/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Adam Simoni /spr./

Sędziowie: SSO Małgorzata Mazur

SSO Wojciech Misiuda

Protokolant: st. asyst. sędz. Karolina Dusza-Rzepka

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2018r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. w K.

z udziałem B. C.

o ustanowienie drogi koniecznej

na skutek zażalenia uczestniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 25 listopada 2016r., sygn. akt I Ns 277/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Adam Simoni SSO Małgorzata Mazur SSO Wojciech Misiuda

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2016r., sygn. akt I Ns 277/15, Sąd Rejonowy w Łąncucie przyznał biegłej sądowej B. S. wynagrodzenie w kwocie 2.952,92 zł za opracowanie opinii na zlecenie Sądu.

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy wydał w oparciu o przepis art. 288 k.p.c. w zw. z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, tariff zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r. poz. 518), uznając, że - przy uwzględnieniu zakresu przedmiotowego opinii i nakładu pracy biegłej - żądane przez nią wynagrodzenie nie jest wygórowane i zgodne z obowiązującymi stawkami.

Uczestniczka B. C. wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w części dotyczącej przyznania biegłej wynagrodzenia w wysokości przekraczającej kwotę 1.900 zł. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, względnie zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie biegłej kwoty 1.900 zł tytułem wynagrodzenia. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu orzeczeniu uczestniczka zarzuciła naruszenie:

- art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez błędną ocenę nakładu pracy niezbędnej do sporządzenia opinii w zakresie czynności zleconych przez Sąd,

- § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w postępowaniu sądowym poprzez przyznanie biegłej wynagrodzenia za czynności wykonane niezgodnie z zaleceniami Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Stosownie do art. 89 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii (ust. 1), wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku (ust. 2), wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami; podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (ust. 3), wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu (ust. 4), jeżeli opinia jest fałszywa, wynagrodzenie oraz zwrot jakichkolwiek kosztów poniesionych przez biegłego związanych z jej sporządzeniem lub złożeniem nie przysługują (ust. 4a), jeżeli opinia jest nierzetelna lub została sporządzona lub złożona ze znacznym nieusprawiedliwionym opóźnieniem, wynagrodzenie ulega odpowiedniemu obniżeniu; można również odstąpić od przyznania wynagrodzenia lub zwrotu jakichkolwiek kosztów poniesionych przez biegłego związanych z jej sporządzeniem lub złożeniem (ust. 4b). Stawki wynagrodzenia biegłych za wykonaną pracę oraz taryfy zryczałtowane, o których mowa w art. 89 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r. poz. 518). Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym, którego naruszenie zarzuca Sądowi I instancji uczestniczka zostało uchylone z dniem 6 maja 2013r.

Uczestniczka zarzuca, że wynagrodzenie przyznane biegłej nie odpowiada nakładowi wykonanej pracy oraz że opinia została wykonana częściowo wadliwie.

Ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, co powoduje, że podany w rachunku czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 lipca 2013r., I ACz 1176/13, LEX nr 1362758). Trzeba mieć na uwadze, że tempo pracy różnych osób może różnić się między sobą, nie można zaś domniemywać, że biegły w karcie pracy zafałszował tę kwestię. W żadnym razie nie powinien sąd dokonywać rozliczenia godzin wskazanych przez biegłego „z aptekarską dokładnością”. Jeżeli w ocenie Sądu Rejonowego, popartej doświadczeniem życiowym, liczba godzin zadeklarowanych przez biegłą w karcie pracy nie odbiega w sposób ewidentny od tego, co racjonalnie rozumując,

należałoby uznać za pewien wzorzec modelowy, przy założeniu efektywnej i uczciwej pracy, to również Sąd Okręgowy wartości tej nie kwestionuje.

Ustosunkowując się do zarzutu uczestniczki, że opinia sporządzona przez biegłą jest częściowo wadliwa, należy podkreślić, że ostateczna ocena przydatności opinii należy do sądu orzekającego w sprawie, a biegłej na tym etapie postępowania i w okolicznościach tej rozpoznawanej sprawy należy się wynagrodzenie za sporządzoną opinię. Co prawda w obecnym stanie prawnym istnieje możliwość ograniczenia wysokości wynagrodzenia biegłego w przypadku przedstawienia nierzetelnej opinii (art. 89 ust. 4b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), jednakże dopuszczalność stosowania tego przepisu ogranicza się do sytuacji, w których opinia została sporządzona z ewidentnym naruszeniem wymogów jej sporządzenia, co powoduje jej całkowitą nieprzydatność dla postępowania. W przedmiotowej sprawie z taką sytuacją nie mamy do czynienia. Opinia została sporządzona przez biegłą zgodnie ze zleceniem Sądu I instancji (k. 217). Twierdzenia o wadliwości opinii winny raczej znaleźć się w zarzutach do opinii biegłej podlegających wyjaśnieniu w inny sposób niż w ramach niniejszego postępowania incydentalnego.

Dlatego też Sąd Okręgowy akceptuje zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego w przedmiocie przyznania wynagrodzenia biegłej w żądanej przez nią kwocie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie uczestniczki jako nieuzasadnione.

SSO Adam Simoni SSO Małgorzata Mazur SSO Wojciech Misiuda

ZARZĄDZENIE

- (...),

- (...).

Rzeszów, dnia 8 stycznia 2018r.

SSO Adam Simoni